ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2000

Vyhlásené: 24.05.2000 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

162

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 25. februára 1991 bol v Espoo prijatý Dohovor o hodnotení vplyvu na životné prostredie presahujúceho štátne hranice. Dohovor nadobudol platnosť pre Slovenskú republiku 17. februára 2000 v súlade s článkom 18 ods. 3. D O H O V O R o hodnotení vplyvu na životné prostredie presahujúceho štátne hranice

Strany tohto dohovoru, uvedomujúc si vzájomné vzťahy medzi hospodárskymi činnosťami a ich dôsledky pre životné prostredie, potvrdzujúc nevyhnutnosť zabezpečiť pre životné prostredie priaznivý a trvalo udržateľný rozvoj, pevne odhodlané rozvíjať medzinárodnú spoluprácu pri hodnotení vplyvu na životné prostredie, najmä ak presahuje štátne hranice, berúc do úvahy nutnosť a závažnosť rozvíjať predvídavú politiku a predchádzať, znižovať a monitorovať značne nepriaznivé vplyvy na životné prostredie všeobecne, a najmä ak presahujú štátne hranice, odvolávajúc sa na príslušné ustanovenia Charty Organizácie Spojených národov, Deklarácie Štokholmskej konferencie o životnom prostredí človeka, Záverečného aktu Konferencie o bezpečnosti a spolupráci v Európe (KBSE) a Záverečných dokumentov madridskej a viedenskej schôdzky predstaviteľov účastníckych štátov KBSE, oceňujúc opatrenia, ktoré štáty prijímajú, aby prostredníctvom svojich štátnych právnych a správnych ustanovení a svojej štátnej politiky zabezpečili vykonávanie hodnotenia vplyvu na životné prostredie, uvedomujúc si potrebu venovať jednoznačnú pozornosť faktorom životného prostredia v počiatočných krokoch rozhodovacieho procesu, využívajúc hodnotenie vplyvu na životné prostredie na všetkých príslušných správnych úrovniach ako prostriedok nevyhnutný na zlepšenie kvality informácií poskytovaných zodpovedným orgánom, a tak im pomôcť, aby mohli prijímať rozhodnutia priaznivé pre životné prostredie, venujúc veľkú pozornosť minimalizácii značne nepriaznivého vplyvu, najmä ak presahuje štátne hranice, berúc do úvahy úsilie medzinárodných organizácií podporovať používanie hodnotenia vplyvu na životné prostredie tak na národnej, ako aj na medzinárodnej úrovni a uvedomujúc si činnosť v oblasti hodnotenia vplyvu na životné prostredie vyvíjanú pod záštitou Európskej hospodárskej komisie Organizácie Spojených národov, hlavne výsledky práce Seminára o hodnotení vplyvu na životné prostredie (september 1987, Varšava, Poľsko), dbajúc na ciele a zásady hodnotenia vplyvu na životné prostredie, ktoré prijala Správna rada Programu Organizácie Spojených národov pre životné prostredie, a Ministerskej deklarácie o trvalo udržateľnom rozvoji (máj 1990, Bergen, Nórsko), dohodli sa takto:

Článok 1
Definície

Na účely tohto dohovoru

i) „strany“ znamenajú zmluvné strany tohto dohovoru, ak v texte nie je uvedené inak;

ii) „strana pôvodu“ znamená zmluvnú stranu alebo strany tohto dohovoru, pod ktorej (ktorých) jurisdikciou by sa navrhovaná činnosť mala vykonávať;

iii) „dotknutá strana“ znamená zmluvnú stranu alebo strany tohto dohovoru, ktorá (ktoré) pravdepodobne môže (môžu) byť dotknutá (dotknuté) vplyvom navrhovanej činnosti presahujúcim štátne hranice;

iv) „zainteresované strany“ znamenajú stranu pôvodu a dotknutú stranu, ktoré sa zúčastňujú na hodnotení vplyvu na životné prostredie v súlade s týmto dohovorom;

v) „navrhovaná činnosť“ znamená akúkoľvek činnosť alebo akúkoľvek zásadnú zmenu činnosti vyžadujúcu rozhodnutie kompetentných orgánov v súlade s používaným vnútroštátnym procesom;

vi) „hodnotenie vplyvu na životné prostredie“ znamená vnútroštátny proces vyhodnotenia pravdepodobného vplyvu navrhovanej činnosti na životné prostredie;

vii) „vplyv“ znamená akýkoľvek účinok navrhovanej činnosti na životné prostredie vrátane zdravia ľudí a ich bezpečnosti, flóry, fauny, pôdy, vody, ovzdušia, podnebia, krajiny a historických pamiatok alebo iných stavieb alebo vzájomného pôsobenia týchto činiteľov; obsahuje taktiež účinky na kultúrne dedičstvo alebo sociálno-ekonomické podmienky, ktoré vyplývajú zo zmien týchto činiteľov;

viii) „vplyv na životné prostredie presahujúci štátne hranice“ znamená akýkoľvek vplyv, ktorý nemá výlučne globálny charakter, ktorý sa nachádza v oblasti spadajúcej pod jurisdikciu niektorej strany a je vyvolaný navrhovanou činnosťou, fyzický zdroj, ktorý úplne alebo čiastočne leží v oblasti spadajúcej pod jurisdikciu inej strany;

ix) „kompetentný orgán“ znamená štátny orgán alebo orgány určený (určené) stranou ako zodpovedný (zodpovedné) za plnenie úloh ustanovených v tomto dohovore a/alebo orgán (orgány), ktorému (ktorým) strana udelila rozhodovacie právomoci týkajúce sa navrhovanej činnosti;

x) „verejnosť“ znamená jednu alebo niekoľko fyzických osôb alebo právnických osôb.

Článok 2

Všeobecné ustanovenia

1. Strany buď samostatne, alebo spoločne prijmú všetky vhodné a účinné opatrenia na predchádzanie, znižovanie a kontrolu značne nepriaznivého vplyvu na životné prostredie presahujúceho štátne hranice, ktorý je vyvolaný navrhovanou činnosťou.

2. Každá strana prijme potrebné právne, správne alebo iné opatrenia na uplatnenie ustanovení tohto dohovoru vo vzťahu k navrhovaným činnostiam uvedeným v prílohe I, ktoré môžu mať značne nepriaznivý vplyv presahujúci štátne hranice, vrátane ustanovenia takého procesu hodnotenia vplyvu na životné prostredie, ktorý umožní účasť verejnosti a spracovanie dokumentácie o hodnotení vplyvu na životné prostredie uvedenej v prílohe II.

3. Strana pôvodu zabezpečí, aby sa hodnotenie vplyvu na životné prostredie v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru vykonávalo pred rozhodnutím o schválení alebo o vykonávaní navrhovanej činnosti uvedenej v prílohe I, ktorá môže mať značne nepriaznivý vplyv presahujúci štátne hranice.

4. Strana pôvodu v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru zabezpečí, aby dotknuté strany boli vyrozumené o navrhovaných činnostiach uvedených v prílohe I, ktoré môžu mať značne nepriaznivý vplyv presahujúci štátne hranice.

5. Zainteresované strany začnú z podnetu ktorejkoľvek z nich rozhovory o tom, či jedna alebo viac navrhovaných činností, ktoré nie sú uvedené v prílohe I, môže vyvolať značne nepriaznivý vplyv presahujúci štátne hranice a či sa majú posudzovať, akoby tam boli uvedené. Ak s tým tieto strany súhlasia, potom činnosť alebo činnosti sa takto budú posudzovať. Všeobecné zásady stanovenia kritérií na určenie značne nepriaznivého vplyvu sú uvedené v prílohe III.

6. Strana pôvodu v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru umožní, aby sa verejnosť v oblastiach, ktoré by mohli byť dotknuté, mohla zúčastniť na príslušných procesoch hodnotenia vplyvu na životné prostredie týkajúcich sa navrhovaných činností, a zabezpečí, aby táto možnosť poskytovaná verejnosti dotknutej strany bola rovnocenná s možnosťou poskytovanou verejnosti strany pôvodu.

7. Podľa požiadaviek tohto dohovoru sa hodnotenie vplyvu na životné prostredie vykonáva prinajmenšom na úrovni zámeru navrhovanej činnosti. Strany sa v primeranom rozsahu budú usilovať uplatňovať zásady hodnotenia vplyvu na životné prostredie na politiky, plány a programy.
8. Ustanovenia tohto dohovoru sa netýkajú práva strán uplatňovať vnútroštátne zákony, predpisy, správne ustanovenia alebo platné právne postupy na ochranu informácií, ktorých poskytovanie by mohlo porušiť priemyselné a obchodné tajomstvo alebo záujmy bezpečnosti štátu.
9. Ustanovenia tohto dohovoru sa netýkajú práva jednotlivých strán zaviesť v dvojstranných alebo viacstranných zmluvách, ak je to vhodné, prísnejšie opatrenia, ako sú opatrenia podľa tohto dohovoru.
10. Ustanovenia tohto dohovoru sa nijako netýkajú povinností strán daných medzinárodným právom vo vzťahu k činnostiam, ktoré majú alebo môžu mať vplyv presahujúci štátne hranice.

Článok 3
Oznámenie

1. Pri navrhovanej činnosti uvedenej v prílohe I, ktorá môže mať značne nepriaznivý vplyv presahujúci štátne hranice, strana pôvodu informuje na účely zabezpečenia zodpovedajúcich a účinných konzultácií v súlade s článkom 5 každú stranu, ktorá môže byť podľa jej názoru dotknutou stranou, o navrhovanej činnosti čo najskôr, a nie neskôr, ako informuje verejnosť vlastnej krajiny.
2. Toto oznámenie musí obsahovať predovšetkým
   a) informáciu o navrhovanej činnosti vrátane akýchkoľvek dostupných informácií o jej možnom vplyve presahujúcom štátne hranice;
   b) povahu možného rozhodnutia;
   c) určenie primeranej doby, počas ktorej je podľa odseku 3 tohto článku potrebné odpovedať s prihliadnutím na povahu navrhovanej činnosti;

   a môže obsahovať informácie, ktoré sú uvedené v odseku 5 tohto článku.
3. Dotknutá strana odpovie strane pôvodu v termíne uvedenom v oznámení, pričom potvrdí doručenie oznámenia a uvedie, či sa zamýšľa zúčastniť na procese hodnotenia vplyvu na životné prostredie.
4. Ak dotknutá strana uvedie, že sa nezamýšľa zúčastniť na procese hodnotenia vplyvu na životné prostredie, alebo ak neodpovie v termíne uvedenom v oznámení, nepoužijú sa ustanovenia odsekov 5, 6, 7 a 8 tohto článku ani články 4 až 7. V týchto prípadoch nie je dotknuté právo strany pôvodu určiť, či vykoná hodnotenie vplyvu na životné prostredie podľa svojho vnútroštátneho práva a praxe.
5. Po doručení odpovede dotknutej strany vyjadrujúcej jej úmysel zúčastniť sa na procese hodnotenia vplyvu na životné prostredie poskytne strana pôvodu v prípade, ak to už neurobila, dotknutej strane
   a) zodpovedajúce informácie týkajúce sa procesu hodnotenia vplyvu na životné prostredie vrátane časového rozvrhu odovzdania pripomienok;
   b) zodpovedajúce informácie o navrhovanej činnosti a jej možnom značne nepriaznivom vplyve presahujúcom štátne hranice.
6. Na žiadosť strany pôvodu dotknutá strana jej poskytne primerane dostupné informácie vzťahujúce sa na potenciálne ovplyvnené životné prostredie spadajúce pod jurisdikciu dotknutej strany, pokiaľ sú tieto informácie potrebné na prípravu dokumentácie o hodnotení vplyvu na životné prostredie. Tieto informácie sa poskytnú bezodkladne a v prípade potreby prostredníctvom spoločného orgánu, ak takýto existuje.
7. Ak sa strana domnieva, že by mohla byť dotknutá následkom značne nepriaznivého vplyvu navrhovanej činnosti uvedenej v prílohe I, ktorý presahuje štátne hranice, a ak nedostala žiadne oznámenie podľa odseku 1 tohto článku, potom na žiadosť dotknutej strany si zainteresované strany vymenia informácie dostatočné na vedenie rozhovorov o tom, či je

pravdepodobné, že vznikne značne nepriaznivý vplyv presahujúci štátne hranice. Ak sa strany dohodnú, že môže nastať značne nepriaznivý vplyv presahujúci štátne hranice, ustanovenia tohto dohovoru sa uplatnia obdobne. Ak sa strany nemôžu dohodnúť na tom, či vznikne značne nepriaznivý vplyv presahujúci štátne hranice, ktorákoľvek z týchto strán môže predložiť túto otázku vyšetrovacej komisii podľa ustanovenia prílohy IV, aby sa získalo vyjadrenie o pravdepodobnosti značne nepriaznivého vplyvu presahujúceho štátne hranice, ak sa strany nedohodli na inom spôsobe riešenia tejto otázky.

8. Zainteresované strany zabezpečia, aby verejnosť dotknutej strany v oblastiach, ktoré možno budú dotknuté, bola informovaná a mala možnosť vzniesť pripomienky alebo námietky proti navrhovanej činnosti a aby tieto pripomienky alebo námietky boli odovzdané kompetentnému orgánu strany pôvodu, a to buď priamo jemu, alebo ak je to potrebné, prostredníctvom strany pôvodu.

Článok 4

Spracovanie dokumentácie o hodnotení vplyvu na životné prostredie

1. Dokumentácia o hodnotení vplyvu na životné prostredie, ktorá sa má poskytnúť kompetentnému orgánu strany pôvodu, musí obsahovať minimálne informácie uvedené v prílohe II.
2. Strana pôvodu vhodným spôsobom prostredníctvom spoločného orgánu, ak takýto existuje, poskytne dotknutej strane dokumentáciu o hodnotení vplyvu na životné prostredie. Zainteresované strany zabezpečia rozoslanie tejto dokumentácie orgánom a verejnosti dotknutej strany v oblastiach, ktoré budú pravdepodobne dotknuté vplyvom, a taktiež predloženie pripomienok kompetentnému orgánu strany pôvodu, a to buď priamo danému orgánu, alebo v prípade potreby prostredníctvom strany pôvodu v primeranom čase pred prijatím konečného rozhodnutia o navrhovanej činnosti.

Článok 5

Konzultácie na základe dokumentácie o hodnotení vplyvu na životné prostredie

Strana pôvodu vyvolá po dohotovení dokumentácie o hodnotení vplyvu na životné prostredie bez zbytočného odkladu konzultácie s dotknutou stranou predovšetkým o možnom vplyve navrhovanej činnosti presahujúcom štátne hranice a o opatreniach na obmedzenie alebo na vylúčenie tohto vplyvu.

Konzultácie sa môžu týkať

a) možných variantov navrhovanej činnosti vrátane variantu, ak by sa činnosť neuskutočnila, a možných opatrení na zmiernenie značne nepriaznivého vplyvu navrhovanej činnosti presahujúceho štátne hranice a monitorovania dôsledkov vykonávania takýchto opatrení na náklady strany pôvodu;

b) iných foriem možnej vzájomnej pomoci pri znižovaní akéhokoľvek značne nepriaznivého vplyvu navrhovanej činnosti presahujúceho štátne hranice;

c) akýchkoľvek iných príslušných záležitostí vzťahujúcich sa na navrhovanú činnosť.

Na začiatku týchto konzultácií sa strany dohodnú na primeranom časovom rozpätí, v ktorom sa budú konzultácie uskutočňovať. Akékoľvek takéto konzultácie možno viesť prostredníctvom príslušného spoločného orgánu tam, kde takýto orgán existuje.

Článok 6

Konečné rozhodnutie

1. Strany zabezpečia, aby sa v konečnom rozhodnutí o navrhovanej činnosti náležite prihliadalo na výsledky hodnotenia vplyvu na životné prostredie vrátane dokumentácie o hodnotení vplyvu na životné prostredie, ako aj na pripomienky k nej predložené v súlade s článkom 3 ods. 8 a článkom 4 ods. 2 a na výsledky konzultácií podľa článku 5.
2. Strana pôvodu oznámi dotknutej strane konečné rozhodnutie o navrhovanej činnosti spolu s dôvodmi a úvahami, na ktorých je založené.
3. Ak zainteresovaná strana získa pred začatím takej činnosti dodatočné informácie o značnom vplyve navrhovanej činnosti presahujúcom štátne hranice, ktoré neboli k dispozícii v čase, keď

bolo prijaté rozhodnutie o tejto činnosti, a ktoré by mohli podstatne ovplyvniť toto rozhodnutie, potom táto strana okamžite informuje druhú zainteresovanú stranu alebo zainteresované strany. Ak to jedna zo zainteresovaných strán žiada, budú sa viesť konzultácie o tom, či je potrebné preskúmať rozhodnutie.

Článok 7

Poprojektová analýza

1. Zainteresované strany na žiadosť ktorejkoľvek z nich určia, či sa má vykonať poprojektová analýza, a ak áno, v akom rozsahu, a to s ohľadom na pravdepodobný značne nepriaznivý vplyv činnosti presahujúci štátne hranice, ktorá bola predmetom hodnotenia vplyvu na životné prostredie podľa tohto dohovoru. Akákoľvek vykonávaná poprojektová analýza zahŕňa najmä sledovanie danej činnosti a určenie akéhokoľvek nepriaznivého vplyvu presahujúceho štátne hranice. Takéto sledovanie a určovanie možno vykonávať na dosiahnutie cieľov uvedených v prílohe V.
2. Ak strana pôvodu alebo dotknutá strana na základe výsledkov poprojektovej analýzy má opodstatnené dôvody usúdiť, že existuje značne nepriaznivý vplyv presahujúci štátne hranice, alebo boli zistené faktory, ktoré môžu vyvolať takýto vplyv, okamžite informuje druhú stranu. Zainteresované strany následne konzultujú nevyhnutné opatrenia na zníženie alebo na vylúčenie tohto vplyvu.

Článok 8

Dvojstranná a mnohostranná spolupráca

Strany môžu ďalej uplatňovať doterajšie dvojstranné alebo mnohostranné dohody alebo iné dojednania alebo uzavierať nové, aby plnili svoje povinnosti v súlade s týmto dohovorom. Tieto dohody alebo iné dojednania sa môžu zakladať na ustanoveniach uvedených v prílohe VI.

Článok 9

Výskumné programy

Strany budú venovať osobitnú pozornosť zakladaniu alebo rozvíjaniu špecifických výskumných programov zameraných na

a) zdokonaľovanie jestvujúcich kvalitatívnych a kvantitatívnych metód hodnotenia vplyvu navrhovaných činností;
b) dosiahnutie hlbšieho objasnenia vzťahov medzi príčinami a dôsledkami a ich úlohy v integrovanej starostlivosti o životné prostredie;
c) analyzovanie a monitorovanie účinku plnenia rozhodnutí o navrhovaných činnostiach s cieľom minimalizovať vplyvy alebo im predchádzať;
d) rozvoj metód stimulujúcich tvorivé prístupy k vyhľadávaniu variantov navrhovaných činností, štruktúr výroby a spotreby, ktoré sú priaznivé pre životné prostredie;
e) rozvoj metodológií pre aplikáciu princípov hodnotenia vplyvu na životné prostredie na makroekonomickej úrovni.

Strany si budú výsledky uvedených programov vymieňať.

Článok 10

Status príloh

Prílohy k tomuto dohovoru tvoria nedeliteľnú súčasť tohto dohovoru.

Článok 11

Schôdza strán

1. Strany sa budú stretávať, pokiaľ je to možné, pri príležitosti ročných zasadnutí starších poradcov vlád štátov Európskej hospodárskej komisie pre problémy životného prostredia a vôd. Prvá schôdza strán bude zvolaná nie neskôr ako rok odo dňa nadobudnutia platnosti tohto dohovoru. Ďalej sa schôdze strán budú konať vtedy, keď to bude schôdza strán považovať za nevyhnutné, alebo na písomnú žiadosť ktorejkoľvek strany za predpokladu, že túto žiadosť

podporí najmenej jedna tretina strán počas šiestich mesiacov odo dňa, keď sekretariát vyrozumel strany o tejto žiadosti.

2. Strany budú neprestajne preverovať dodržiavanie tohto dohovoru a so zreteľom na tento cieľ

   a) preveria politiky a metodologické prístupy strán k hodnoteniu vplyvu na životné prostredie s cieľom ďalšieho zdokonaľovania procesov hodnotenia vplyvu na životné prostredie presahujúceho štátne hranice;

   b) vymenia si informácie týkajúce sa skúseností získaných pri uzavieraní a uplatňovaní dvojstranných a mnohostranných dohôd alebo iných dojednaní týkajúcich sa využitia hodnotenia vplyvu na životné prostredie presahujúceho štátne hranice, na ktorých sa zúčastňuje jedna alebo viac strán;

   c) vyžiadajú si, ak to bude potrebné, služby kompetentných medzinárodných orgánov a vedeckých komisií v metodologických alebo technických veciach vzťahujúcich sa na dosiahnutie cieľov tohto dohovoru;

   d) na svojej prvej schôdzi prerokujú a po zhode prijmú procedurálne pravidlá svojich schôdzí;

   e) zvážia a podľa potreby prijmú návrhy na dodatky k tomuto dohovoru;

   f) zvážia a prijmú akékoľvek ďalšie opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na naplnenie cieľov tohto dohovoru.

Článok 12

Hlasovacie právo

1. Každá strana tohto dohovoru má jeden hlas.

2. Výnimkou z ustanovenia odseku 1 tohto článku je, že regionálne organizácie hospodárskej integrácie v záležitostiach spadajúcich do ich kompetencie uplatňujú svoje hlasovacie právo počtom hlasov rovnajúcim sa počtu ich členských štátov, ktoré sú stranami tohto dohovoru. Takéto organizácie neuplatňujú svoje hlasovacie právo vtedy, keď ho ich členské štáty uplatňujú a naopak.

Článok 13

Sekretariát

Výkonný tajomník Európskej hospodárskej komisie plní tieto funkcie sekretariátu:

a) zvoláva a pripravuje schôdze strán;

b) odovzdáva stranám správy a iné informácie získané v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru;

c) vykonáva aj iné funkcie, ktoré môžu byť ustanovené v tomto dohovore alebo ktoré môžu určiť strany.

Článok 14

Dodatky k dohovoru

1. Ktorákoľvek strana môže navrhnúť dodatky k tomuto dohovoru.

2. Navrhnuté dodatky sa predkladajú písomne sekretariátu, ktorý ich rozošle všetkým stranám. Navrhnuté dodatky sa prerokujú na nasledujúcej schôdzi strán za podmienky, že tieto návrhy sekretariát rozoslal stranám najmenej deväťdesiat dní vopred.

3. Strany vyvinú všetku snahu o dosiahnutie zhody o ktoromkoľvek navrhnutom dodatku k tomuto dohovoru. Ak všetko úsilie o dosiahnutie zhody bolo vyčerpané, a súhlas sa nedosiahol, dodatok bude nakoniec prijatý trojštvrtinovou väčšinou hlasov strán prítomných a hlasujúcich na schôdzi.

4. Dodatky k tomuto dohovoru prijaté v súlade s odsekom 3 tohto článku predloží depozitár všetkým stranám na ratifikáciu, schválenie alebo prijatie. Dodatky nadobúdajú platnosť pre strany, ktoré ich ratifikovali, schválili alebo prijali, deväťdesiaty deň po tom, čo depozitár prijme oznámenie o ich ratifikácii, schválení alebo prijatí aspoň tromi štvrtinami týchto strán. Ďalej nadobudnú platnosť pre ktorúkoľvek ďalšiu stranu deväťdesiaty deň po tom, čo táto strana uloží ratifikačnú, schvaľovaciu alebo prijímaciu listinu týchto dodatkov.

5. Na účely tohto článku výraz „strany prítomné a hlasujúce“ znamená strany prítomné a hlasujúce kladne alebo záporne.
6. Proces hlasovania uvedený v odseku 3 tohto článku nevytvára precedens pre budúce dohody uzavierané v rámci Európskej hospodárskej komisie.

Článok 15

Urovnanie sporov

1. Ak vznikne spor medzi dvoma alebo niekoľkými stranami o výklade alebo o používaní tohto dohovoru, tieto strany budú hľadať riešenie rokovaním alebo akoukoľvek inou metódou urovnania sporov prijateľnou pre strany sporu.
2. Pri podpise, ratifikácii, prijatí alebo schválení tohto dohovoru alebo pri pristúpení k nemu, alebo kedykoľvek potom strana môže písomne vyhlásiť depozitárovi, že pokiaľ ide o spor, ktorý nebol urovnaný v súlade s odsekom 1 tohto článku, prijíma jeden alebo obidva z nasledujúcich prostriedkov urovnania sporu za povinný vo vzťahu ku ktorejkoľvek strane, ktorá prijala ten istý záväzok:

   a) postúpenie sporu Medzinárodnému súdnemu dvoru;

   b) arbitráž v súlade s postupom ustanoveným v prílohe VII.
3. Ak strany sporu prijali obidva prostriedky urovnania sporu uvedené v odseku 2 tohto článku, potom spor možno predložiť len Medzinárodnému súdnemu dvoru, ak sa strany nedohodli inak.

Článok 16

Podpis

Tento dohovor bude otvorený v Espoo (Fínsko) od 25. februára do 1. marca 1991 a potom v sídle Organizácie Spojených národov v New Yorku do 2. septembra 1991 na podpis pre členské štáty Európskej hospodárskej komisie, ako aj pre štáty, ktoré majú štatút poradcov pri Európskej hospodárskej komisii podľa odseku 8 rezolúcie 36 (IV) Hospodárskej a sociálnej rady z 28. marca 1947, a pre regionálne organizácie hospodárskej integrácie vytvorené suverénnymi členskými štátmi Európskej hospodárskej komisie, na ktoré ich členské štáty preniesli právomoci vo vzťahu k záležitostiam upravovaným týmto dohovorom vrátane právomocí uzavierať zmluvy v týchto veciach.

Článok 17

Ratifikácia, prijatie, schválenie a pristúpenie

1. Tento dohovor bude podliehať ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu štátmi signatármi a regionálnymi organizáciami hospodárskej integrácie.
2. Tento dohovor bude otvorený od 3. septembra 1991 na pristúpenie k nemu pre štáty a organizácie uvedené v článku 16.
3. Ratifikačné, prijímacie, schvaľovacie listiny alebo listiny o pristúpení sa uložia u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, ktorý vykonáva funkciu depozitára.
4. Ktorákoľvek organizácia uvedená v článku 16, ktorá sa stáva stranou tohto dohovoru a pritom žiadny z jej členských štátov nie je stranou tohto dohovoru, je viazaná všetkými povinnosťami podľa tohto dohovoru. V prípade organizácie, ktorej jeden alebo niekoľko členských štátov je stranou tohto dohovoru, táto organizácia a jej členské štáty rozhodnú o svojej zodpovednosti za plnenie svojich záväzkov podľa dohovoru. V takýchto prípadoch daná organizácia a jej členské štáty nebudú môcť vykonávať práva vyplývajúce z tohto dohovoru súčasne.
5. Vo svojich ratifikačných, prijímacích, schvaľovacích listinách alebo v listinách o pristúpení regionálne organizácie hospodárskej integrácie uvedené v článku 16 deklarujú rozsah svojich kompetencií vo vzťahu k veciam vyplývajúcim z tohto dohovoru. Tieto organizácie budú tiež informovať depozitára o akýchkoľvek príslušných zmenách v rozsahu svojich kompetencií.

Článok 18
Nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor nadobudne platnosť deväťdesiaty deň po dátume uloženia šestnástej ratifikačnej, prijímacej, schvaľovacej listiny alebo listiny o pristúpení.
2. Na účely odseku 1 tohto článku sa nebude žiadna z listín uložená regionálnou organizáciou hospodárskej integrácie pokladať za pridanú k listinám uloženým členskými štátmi tejto organizácie.
3. Pre každý štát alebo organizáciu uvedenú v článku 16, ktoré ratifikujú, prijímajú alebo schvaľujú tento dohovor, alebo k nemu pristupujú po uložení šestnástej ratifikačnej, prijímacej, schvaľovacej listiny alebo listiny o pristúpení, nadobúda dohovor platnosť deväťdesiaty deň po dátume uloženia ratifikačnej, prijímacej, schvaľovacej listiny alebo listiny o pristúpení týmto štátom alebo organizáciou.

Článok 19
Odstúpenie

Kedykoľvek po uplynutí štyroch rokov odo dňa, keď tento dohovor nadobudol platnosť pre stranu, môže táto strana odstúpiť od dohovoru podaním písomného oznámenia depozitárovi. Každé takéto odstúpenie nadobúda platnosť deväťdesiaty deň odo dňa jeho prijatia depozitárom. Akékoľvek takéto odstúpenie neovplyvní uplatnenie článkov 3 až 6 tohto dohovoru na navrhovanú činnosť, ktorá bola predmetom oznámenia v súlade s článkom 3 ods. 1 alebo otázky podľa článku 3 ods. 7 skôr, ako takéto odstúpenie nadobudlo platnosť.

Článok 20
Autentické texty

Originál tohto dohovoru, ktorého anglické, francúzske a ruské znenie má rovnakú platnosť, bude uložený u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to oprávnení podpísali tento dohovor.

Dané v Espoo (Fínsko) 25. februára 1991.

Príloha I

Zoznam činností

1. Rafinérie ropy (s výnimkou závodov, ktoré vyrábajú len mazivá z ropy) a zariadenia na splyňovanie a skvapalňovanie 500 a viac ton uhlia alebo bitúmenových bridlíc za deň.

2. Tepelné elektrárne a iné spaľovacie zariadenia s tepelným výkonom 300 MW a viac a jadrové elektrárne a iné jadrové reaktory (s výnimkou výskumných zariadení na výrobu a konverziu štiepnych a obohatených materiálov, ktorých maximálny tepelný výkon nepresahuje 1 kW trvalého tepelného zaťaženia).

3. Zariadenia určené výhradne na výrobu alebo obohacovanie jadrového paliva, na prepracovanie vyhoretého jadrového paliva alebo na skladovanie, ako aj na ukladanie a spracovanie jadrového odpadu.

4. Veľké zariadenia na primárnu výrobu liatiny a ocele a na výrobu neželezných kovov.

5. Zariadenia na ťažbu azbestu, spracovanie a prepracovanie azbestu a výrobkov obsahujúcich azbest; na azbestovocementové výrobky s ročnou produkciou viac ako 20 000 ton finálneho výrobku; na trecie materiály s ročnou produkciou viac ako 50 ton finálneho výrobku a na iné využitie azbestu presahujúce 200 ton za rok.

6. Komplexné chemické zariadenia.

7. Výstavba diaľnic, rýchlostných ciest*) a diaľkových železničných tratí a letísk s hlavnou rozjazdovou a pristávacou dráhou s dĺžkou 2 100 metrov a viac.

8. Ropovody a plynovody s veľkým priemerom.

9. Obchodné prístavy, ako aj vnútrozemské vodné cesty a prístavy pre vnútrozemskú plavbu umožňujúce plavbu lodí s výtlakom viac ako 1 350 ton.

10. Zariadenia na zneškodňovanie toxických a nebezpečných odpadov spaľovaním, chemickým spracovaním alebo skládkovaním.

11. Veľké priehrady a nádrže.

12. Odbery podzemných vôd v prípade, keď ročný objem odobratej vody je 10 mil. m^3 alebo viac.

13. Výroba vzduchom sušenej buničiny a papiera v množstve 200 ton za deň alebo viac.

14. Veľká ťažba, získavanie a spracovanie in situ kovových rúd a uhlia.

15. Ťažba uhľovodíkov na voľnom mori.

16. Veľkosklady na skladovanie ropy, petrochemických a chemických výrobkov.

17. Veľkoplošné odlesňovanie.

*) Na účely tohto dohovoru
- „diaľnica“ znamená cestu, ktorá je špeciálne určená a vybudovaná na premávku motorových vozidiel, ktorá neslúži na obsluhu priľahlého majetku a ktorá
  a) s výnimkou jednotlivých vymedzených miest alebo dočasne má jednotlivé jazdné pruhy pre premávku v obidvoch smeroch od seba oddelené deliacim pásom, ktorý nie je určený na premávku, alebo výnimočne iným značením;
  b) nemá úrovňové križovanie s inou cestou, železnicou alebo električkovou traťou, alebo chodníkom a
  c) je označená dopravnou značkou ako diaľnica;
- „rýchlostná cesta“ znamená cestu vyhradenú na premávku motorových vozidiel, prístupnú len cez mimoúrovňové alebo riadené križovatky, na ktorej je predovšetkým v jazdnom pruhu zakázané zastavenie a státie.

Príloha I

Zoznam činností

1. Rafinérie ropy (s výnimkou závodov, ktoré vyrábajú len mazivá z ropy) a zariadenia na splyňovanie a skvapalňovanie 500 a viac ton uhlia alebo bitúmenových bridlíc za deň.
2. Tepelné elektrárne a iné spaľovacie zariadenia s tepelným výkonom 300 MW a viac a jadrové elektrárne a iné jadrové reaktory (s výnimkou výskumných zariadení na výrobu a konverziu štiepnych a obohatených materiálov, ktorých maximálny tepelný výkon nepresahuje 1 kW trvalého tepelného zaťaženia).
3. Zariadenia určené výhradne na výrobu alebo obohacovanie jadrového paliva, na prepracovanie vyhoretého jadrového paliva alebo na skladovanie, ako aj na ukladanie a spracovanie jadrového odpadu.
4. Veľké zariadenia na primárnu výrobu liatiny a ocele a na výrobu neželezných kovov.
5. Zariadenia na ťažbu azbestu, spracovanie a prepracovanie azbestu a výrobkov obsahujúcich azbest; na azbestovocementové výrobky s ročnou produkciou viac ako 20 000 ton finálneho výrobku; na trecie materiály s ročnou produkciou viac ako 50 ton finálneho výrobku a na iné využitie azbestu presahujúce 200 ton za rok.
6. Komplexné chemické zariadenia.
7. Výstavba diaľnic, rýchlostných ciest*) a diaľkových železničných tratí a letísk s hlavnou rozjazdovou a pristávacou dráhou s dĺžkou 2 100 metrov a viac.
8. Ropovody a plynovody s veľkým priemerom.
9. Obchodné prístavy, ako aj vnútrozemské vodné cesty a prístavy pre vnútrozemskú plavbu umožňujúce plavbu lodí s výtlakom viac ako 1 350 ton.
10. Zariadenia na zneškodňovanie toxických a nebezpečných odpadov spaľovaním, chemickým spracovaním alebo skládkovaním.
11. Veľké priehrady a nádrže.
12. Odbery podzemných vôd v prípade, keď ročný objem odobratej vody je 10 mil. m^3 alebo viac.
13. Výroba vzduchom sušenej buničiny a papiera v množstve 200 ton za deň alebo viac.
14. Veľká ťažba, získavanie a spracovanie in situ kovových rúd a uhlia.
15. Ťažba uhľovodíkov na voľnom mori.
16. Veľkosklady na skladovanie ropy, petrochemických a chemických výrobkov.
17. Veľkoplošné odlesňovanie.

Príloha II

Obsah dokumentácie o hodnotení vplyvu na životné prostredie

Informácia, ktorá má byť zahrnutá do dokumentácie o hodnotení vplyvu na životné prostredie, bude v súlade s článkom 4 obsahovať minimálne

a) opis navrhovanej činnosti a jej ciele;
b) v prípade potreby opis opodstatnených variantov (napr. umiestnenie alebo technológia) navrhovanej činnosti a tiež variant nerealizovania činnosti;
c) opis životného prostredia, ktoré môže byť pravdepodobne závažne dotknuté navrhovanou činnosťou a jej variantmi;
d) opis možných vplyvov navrhovanej činnosti a jej variantov na životné prostredie a posúdenie ich závažnosti;
e) opis opatrení zmierňujúcich závažný vplyv na životné prostredie na minimum;
f) jasné odporučenie metód prognózovania a základných predpokladov a tiež vhodných použitých údajov o životnom prostredí;
g) identifikácia nedostatkov v poznaní a neurčitostí zistených pri zhromažďovaní požadovaných informácií;
h) ak je to potrebné, návrh programov monitoringu a riadenia a iných plánov poprojektovej analýzy a
i) zhrnutie netechnického charakteru vrátane primeranej vizuálnej prezentácie (mapy, grafy atď.).

Príloha II

Obsah dokumentácie o hodnotení vplyvu na životné prostredie

Informácia, ktorá má byť zahrnutá do dokumentácie o hodnotení vplyvu na životné prostredie, bude v súlade s článkom 4 obsahovať minimálne

a) opis navrhovanej činnosti a jej ciele;

b) v prípade potreby opis opodstatnených variantov (napr. umiestnenie alebo technológia) navrhovanej činnosti a tiež variant nerealizovania činnosti;

c) opis životného prostredia, ktoré môže byť pravdepodobne závažne dotknuté navrhovanou činnosťou a jej variantmi;

d) opis možných vplyvov navrhovanej činnosti a jej variantov na životné prostredie a posúdenie ich závažnosti;

e) opis opatrení zmierňujúcich závažný vplyv na životné prostredie na minimum;

f) jasné odporučenie metód prognózovania a základných predpokladov a tiež vhodných použitých údajov o životnom prostredí;

g) identifikácia nedostatkov v poznaní a neurčitostí zistených pri zhromažďovaní požadovaných informácií;

h) ak je to potrebné, návrh programov monitoringu a riadenia a iných plánov poprojektovej analýzy a

i) zhrnutie netechnického charakteru vrátane primeranej vizuálnej prezentácie (mapy, grafy atď.).

Príloha III

Všeobecné kritériá pomáhajúce pri určovaní environmentálnej dôležitosti druhov činností neuvedených v zozname v prílohe I

1. Pri uvažovaní o navrhovaných činnostiach, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia článku 2 bodu 5, môžu zainteresované strany zvážiť, či činnosť môže mať pravdepodobne značne nepriaznivý vplyv presahujúci štátne hranice, predovšetkým na základe jedného alebo niekoľkých nasledujúcich kritérií:

a) rozsah: navrhované činnosti, ktoré sú pre tento typ činnosti veľké;

b) umiestnenie: navrhované činnosti, ktoré sú umiestnené v oblastiach alebo blízko oblastí osobitne citlivých alebo významných z hľadiska životného prostredia (napr. mokrade určené podľa Ramsarského dohovoru, národné parky, prírodné rezervácie, miesta osobitného vedeckého významu alebo miesta archeologicky, kultúrne alebo historicky významné); tiež navrhované činnosti v miestach, kde vlastnosti navrhovaného rozvoja by mohli mať značné účinky na obyvateľstvo;

c) účinky: navrhované činnosti, ktoré majú mimoriadne komplexné a možné nepriaznivé účinky, vrátane tých, ktoré spôsobujú vážne účinky na ľudí alebo na vzácne druhy alebo organizmy, tie, ktoré ohrozujú existujúce alebo možné využitie dotknutej oblasti a zapríčiňujú ďalšie zaťaženie prekračujúce únosnú kapacitu životného prostredia.

2. Zainteresované strany budú uvažovať o zamýšľaných navrhovaných činnostiach, ktoré sú umiestnené blízko medzinárodných hraníc, ako aj o navrhovaných činnostiach viac vzdialených, ktoré by mohli spôsobiť značné vplyvy presahujúce štátne hranice i vo väčšej vzdialenosti od miesta, kde sú rozvíjané.

Príloha III

Všeobecné kritériá pomáhajúce pri určovaní environmentálnej dôležitosti druhov činností neuvedených v zozname v prílohe I

1. Pri uvažovaní o navrhovaných činnostiach, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia článku 2 bodu 5, môžu zainteresované strany zvážiť, či činnosť môže mať pravdepodobne značne nepriaznivý vplyv presahujúci štátne hranice, predovšetkým na základe jedného alebo niekoľkých nasledujúcich kritérií:

a) rozsah: navrhované činnosti, ktoré sú pre tento typ činnosti veľké;

b) umiestnenie: navrhované činnosti, ktoré sú umiestnené v oblastiach alebo blízko oblastí osobitne citlivých alebo významných z hľadiska životného prostredia (napr. mokrade určené podľa Ramsarského dohovoru, národné parky, prírodné rezervácie, miesta osobitného vedeckého významu alebo miesta archeologicky, kultúrne alebo historicky významné); tiež navrhované činnosti v miestach, kde vlastnosti navrhovaného rozvoja by mohli mať značné účinky na obyvateľstvo;

c) účinky: navrhované činnosti, ktoré majú mimoriadne komplexné a možné nepriaznivé účinky, vrátane tých, ktoré spôsobujú vážne účinky na ľudí alebo na vzácne druhy alebo organizmy, tie, ktoré ohrozujú existujúce alebo možné využitie dotknutej oblasti a zapríčiňujú ďalšie zaťaženie prekračujúce únosnú kapacitu životného prostredia.

2. Zainteresované strany budú uvažovať o zamýšľaných navrhovaných činnostiach, ktoré sú umiestnené blízko medzinárodných hraníc, ako aj o navrhovaných činnostiach viac vzdialených, ktoré by mohli spôsobiť značné vplyvy presahujúce štátne hranice i vo väčšej vzdialenosti od miesta, kde sú rozvíjané.

Príloha IV

Proces vyšetrovania

1. Pýtajúca sa strana alebo strany dajú na vedomie sekretariátu, že predkladajú vyšetrovacej komisii zriadenej v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru otázku o tom, či môže mať navrhovaná činnosť uvedená v prílohe I značne nepriaznivý vplyv presahujúci štátne hranice. Toto oznámenie bude obsahovať predmet vyšetrovania. Sekretariát ihneď o tomto podaní upovedomí všetky strany dohovoru.

2. Vyšetrovacia komisia bude zložená z troch členov. Obidve strany, pýtajúca sa strana a druhá strana procesu vyšetrovania, vymenujú jedného vedeckého alebo technického experta a obidvaja takto vymenovaní experti po vzájomnej dohode určia tretieho experta, ktorý bude predsedom vyšetrovacej komisie. Posledne vymenovaný nemôže byť občanom ani jednej zo strán vyšetrovacieho procesu ani mať trvalé bydlisko na území niektorej z nich, ani byť zamestnávaný jednou z nich, ani nesmie mať vzťah k danej záležitosti z akéhokoľvek iného dôvodu.

3. Ak predseda vyšetrovacej komisie nebol určený v priebehu dvoch mesiacov po vymenovaní druhého experta, výkonný tajomník Európskej hospodárskej komisie na požiadanie ktorejkoľvek strany určí predsedu v priebehu ďalšieho dvojmesačného obdobia.

4. Ak jedna zo strán zúčastňujúcich sa na vyšetrovacom procese nevymenuje experta v priebehu mesiaca po tom, ako dostala oznámenie sekretariátu, môže druhá strana informovať výkonného tajomníka Európskej hospodárskej komisie, ktorý určí predsedu vyšetrovacej komisie v priebehu ďalšieho dvojmesačného obdobia. Po určení požiada predseda vyšetrovacej komisie stranu, ktorá doposiaľ nevymenovala experta, aby tak vykonala v priebehu jedného mesiaca. Po tomto období predseda bude informovať výkonného tajomníka Európskej hospodárskej komisie, ktorý vykoná toto vymenovanie v priebehu nasledujúceho dvojmesačného obdobia.

5. Vyšetrovacia komisia prijme vlastné procesné pravidlá.

6. Vyšetrovacia komisia môže prijímať všetky primerané opatrenia na výkon svojich funkcií.

7. Strany zúčastňujúce sa na vyšetrovacom procese budú pomáhať pri práci vyšetrovacej komisie a s využitím všetkých prostriedkov, ktoré majú k dispozícii, budú najmä
a) poskytovať jej všetky zodpovedajúce dokumenty, podmienky a informácie a
b) umožňovať jej v prípade potreby predvolávať svedkov alebo expertov a získať ich výpovede.

8. Strany a experti budú zachovávať tajomstvo o všetkých informáciách, ktoré získali ako dôverné počas práce vyšetrovacej komisie.

9. Ak sa jedna zo strán procesu vyšetrovania nedostaví pred vyšetrovaciu komisiu alebo ak nepredloží svoje stanovisko, môže druhá strana požiadať vyšetrovaciu komisiu, aby pokračovala v konaní a dokončila prácu. Ak sa jedna zo strán nedostaví pred vyšetrovaciu komisiu alebo ak nepredloží svoje stanovisko, nie je to prekážkou pri pokračovaní a ukončení práce vyšetrovacej komisie.

10. Ak vyšetrovacia komisia v dôsledku osobitných okolností nerozhodne v danej záležitosti inak, náklady vyšetrovacej komisie vrátane odmien jej členom budú hradiť strany procesu vyšetrovania rovnakým dielom. Vyšetrovacia komisia bude viesť účet všetkých svojich nákladov a konečnú správu o nich bude predkladať stranám.

11. Ktorákoľvek strana, ktorá má skutočný podstatný záujem o predmet procesu vyšetrovania a ktorá môže byť dotknutá rozhodnutím v danej záležitosti, môže zasiahnuť do konania so súhlasom vyšetrovacej komisie.

12. Rozhodnutia vyšetrovacej komisie o procesných záležitostiach sa budú prijímať väčšinou hlasov jej členov. Záverečné vyjadrenie vyšetrovacej komisie bude vyjadrovať názor väčšiny členov komisie a bude obsahovať i nesúhlasný názor.

13. Vyšetrovacia komisia vydá svoje záverečné vyjadrenie do dvoch mesiacov odo dňa, keď bola ustanovená, ak neuzná za nevyhnutné predĺžiť túto lehotu o obdobie, ktoré by nemalo presiahnuť dva mesiace.

14. Záverečné vyjadrenie vyšetrovacej komisie bude založené na prijatých vedeckých princípoch. Vyšetrovacia komisia doručí záverečné vyjadrenie stranám procesu vyšetrovania a sekretariátu.

Príloha IV

Proces vyšetrovania

1. Pýtajúca sa strana alebo strany dajú na vedomie sekretariátu, že predkladajú vyšetrovacej komisii zriadenej v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru otázku o tom, či môže mať navrhovaná činnosť uvedená v prílohe I značne nepriaznivý vplyv presahujúci štátne hranice. Toto oznámenie bude obsahovať predmet vyšetrovania. Sekretariát ihneď o tomto podaní upovedomí všetky strany dohovoru.
2. Vyšetrovacia komisia bude zložená z troch členov. Obidve strany, pýtajúca sa strana a druhá strana procesu vyšetrovania, vymenujú jedného vedeckého alebo technického experta a obidvaja takto vymenovaní experti po vzájomnej dohode určia tretieho experta, ktorý bude predsedom vyšetrovacej komisie. Posledne vymenovaný nemôže byť občanom ani jednej zo strán vyšetrovacieho procesu ani mať trvalé bydlisko na území niektorej z nich, ani byť zamestnávaný jednou z nich, ani nesmie mať vzťah k danej záležitosti z akéhokoľvek iného dôvodu.
3. Ak predseda vyšetrovacej komisie nebol určený v priebehu dvoch mesiacov po vymenovaní druhého experta, výkonný tajomník Európskej hospodárskej komisie na požiadanie ktorejkoľvek strany určí predsedu v priebehu ďalšieho dvojmesačného obdobia.
4. Ak jedna zo strán zúčastňujúcich sa na vyšetrovacom procese nevymenuje experta v priebehu mesiaca po tom, ako dostala oznámenie sekretariátu, môže druhá strana informovať výkonného tajomníka Európskej hospodárskej komisie, ktorý určí predsedu vyšetrovacej komisie v priebehu ďalšieho dvojmesačného obdobia. Po určení požiada predseda vyšetrovacej komisie stranu, ktorá doposiaľ nevymenovala experta, aby tak vykonala v priebehu jedného mesiaca. Po tomto období predseda bude informovať výkonného tajomníka Európskej hospodárskej komisie, ktorý vykoná toto vymenovanie v priebehu nasledujúceho dvojmesačného obdobia.
5. Vyšetrovacia komisia prijme vlastné procesné pravidlá.
6. Vyšetrovacia komisia môže prijímať všetky primerané opatrenia na výkon svojich funkcií.
7. Strany zúčastňujúce sa na vyšetrovacom procese budú pomáhať pri práci vyšetrovacej komisie a s využitím všetkých prostriedkov, ktoré majú k dispozícii, budú najmä
a) poskytovať jej všetky zodpovedajúce dokumenty, podmienky a informácie a
b) umožňovať jej v prípade potreby predvolávať svedkov alebo expertov a získať ich výpovede.
8. Strany a experti budú zachovávať tajomstvo o všetkých informáciách, ktoré získali ako dôverné počas práce vyšetrovacej komisie.
9. Ak sa jedna zo strán procesu vyšetrovania nedostaví pred vyšetrovaciu komisiu alebo ak nepredloží svoje stanovisko, môže druhá strana požiadať vyšetrovaciu komisiu, aby pokračovala v konaní a dokončila prácu. Ak sa jedna zo strán nedostaví pred vyšetrovaciu komisiu alebo ak nepredloží svoje stanovisko, nie je to prekážkou pri pokračovaní a ukončení práce vyšetrovacej komisie.
10. Ak vyšetrovacia komisia v dôsledku osobitných okolností nerozhodne v danej záležitosti inak, náklady vyšetrovacej komisie vrátane odmien jej členom budú hradiť strany procesu vyšetrovania rovnakým dielom. Vyšetrovacia komisia bude viesť účet všetkých svojich nákladov a konečnú správu o nich bude predkladať stranám.
11. Ktorákoľvek strana, ktorá má skutočný podstatný záujem o predmet procesu vyšetrovania a ktorá môže byť dotknutá rozhodnutím v danej záležitosti, môže zasiahnuť do konania so súhlasom vyšetrovacej komisie.
12. Rozhodnutia vyšetrovacej komisie o procesných záležitostiach sa budú prijímať väčšinou hlasov jej členov. Záverečné vyjadrenie vyšetrovacej komisie bude vyjadrovať názor väčšiny členov komisie a bude obsahovať i nesúhlasný názor.
13. Vyšetrovacia komisia vydá svoje záverečné vyjadrenie do dvoch mesiacov odo dňa, keď bola ustanovená, ak neuzná za nevyhnutné predĺžiť túto lehotu o obdobie, ktoré by nemalo presiahnuť dva mesiace.
14. Záverečné vyjadrenie vyšetrovacej komisie bude založené na prijatých vedeckých princípoch. Vyšetrovacia komisia doručí záverečné vyjadrenie stranám procesu vyšetrovania a sekretariátu.

Príloha V

Poprojektová analýza

Ciele zahŕňajú
a) sledovanie dodržiavania podmienok určených pri povolení alebo schválení činnosti a účinnosti zmierňujúcich opatrení;
b) preskúmanie vplyvu s cieľom zabezpečiť zodpovedajúce riadenie a vyrovnanie sa s neurčitosťami;
c) overenie predchádzajúcich prognóz, aby sa v budúcnosti využili získané skúsenosti pri rovnakých činnostiach.

Príloha V

Poprojektová analýza

Ciele zahŕňajú

a) sledovanie dodržiavania podmienok určených pri povolení alebo schválení činnosti a účinnosti zmierňujúcich opatrení;

b) preskúmanie vplyvu s cieľom zabezpečiť zodpovedajúce riadenie a vyrovnanie sa s neurčitosťami;

c) overenie predchádzajúcich prognóz, aby sa v budúcnosti využili získané skúsenosti pri rovnakých činnostiach.

Príloha VI

Prvky pre dvojstrannú a mnohostrannú spoluprácu

1. Zainteresované strany môžu podľa potreby ustanoviť inštitucionálny mechanizmus alebo rozšíriť právomoc existujúcich inštitucionálnych mechanizmov v rámci dvojstranných alebo mnohostranných dohôd, aby sa dosiahol plný účinok tohto dohovoru.

2. Dvojstranné a mnohostranné dohody alebo iné dojednania môžu obsahovať

a) akékoľvek dodatočné opatrenia na uplatňovanie tohto dohovoru s ohľadom na osobitné podmienky v dotknutom subregióne;
b) inštitucionálne, správne a iné dojednania uzatvorené na základe vzájomnosti a rovnosti;
c) zladenie ich politiky a opatrení na ochranu životného prostredia, aby sa dosiahla čo najväčšia možná zhoda noriem a metód spojených s uplatňovaním hodnotenia vplyvu na životné prostredie;
d) rozvíjanie, zlepšovanie a/alebo zladenie metód určovania, merania, predpovedania a hodnotenia vplyvov a poprojektovej analýzy;
e) rozvíjanie a/alebo zlepšovanie metód a programov zberu, analýzy, zhromažďovania a včasného šírenia porovnateľných údajov týkajúcich sa kvality životného prostredia na poskytnutie vstupných údajov na hodnotenie vplyvu na životné prostredie;
f) ustanovenie prahových hodnôt a presnejších kritérií charakterizujúcich závažnosť vplyvu presahujúceho štátne hranice v závislosti od miesta, podstaty alebo veľkosti navrhovaných činností, ktoré budú predmetom hodnotenia vplyvu na životné prostredie v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru; stanovenie kritických záťaží znečistenia presahujúceho štátne hranice;
g) v prípade potreby uskutočňovanie spoločného hodnotenia vplyvu na životné prostredie, rozvíjanie spoločných programov monitorovania, unifikáciu kalibrovania monitorovacích zariadení a zladenie metodológií z hľadiska porovnateľného výkladu získaných údajov a informácií.

Príloha VI

Prvky pre dvojstrannú a mnohostrannú spoluprácu

1. Zainteresované strany môžu podľa potreby ustanoviť inštitucionálny mechanizmus alebo rozšíriť právomoc existujúcich inštitucionálnych mechanizmov v rámci dvojstranných alebo mnohostranných dohôd, aby sa dosiahol plný účinok tohto dohovoru.
2. Dvojstranné a mnohostranné dohody alebo iné dojednania môžu obsahovať
a) akékoľvek dodatočné opatrenia na uplatňovanie tohto dohovoru s ohľadom na osobitné podmienky v dotknutom subregióne;
b) inštitucionálne, správne a iné dojednania uzatvorené na základe vzájomnosti a rovnosti;
c) zladenie ich politiky a opatrení na ochranu životného prostredia, aby sa dosiahla čo najväčšia možná zhoda noriem a metód spojených s uplatňovaním hodnotenia vplyvu na životné prostredie;
d) rozvíjanie, zlepšovanie a/alebo zladenie metód určovania, merania, predpovedania a hodnotenia vplyvov a poprojektovej analýzy;
e) rozvíjanie a/alebo zlepšovanie metód a programov zberu, analýzy, zhromažďovania a včasného šírenia porovnateľných údajov týkajúcich sa kvality životného prostredia na poskytnutie vstupných údajov na hodnotenie vplyvu na životné prostredie;
f) ustanovenie prahových hodnôt a presnejších kritérií charakterizujúcich závažnosť vplyvu presahujúceho štátne hranice v závislosti od miesta, podstaty alebo veľkosti navrhovaných činností, ktoré budú predmetom hodnotenia vplyvu na životné prostredie v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru; stanovenie kritických záťaží znečistenia presahujúceho štátne hranice;
g) v prípade potreby uskutočňovanie spoločného hodnotenia vplyvu na životné prostredie, rozvíjanie spoločných programov monitorovania, unifikáciu kalibrovania monitorovacích zariadení a zladenie metodológií z hľadiska porovnateľného výkladu získaných údajov a informácií.

Príloha VII

Arbitráž

1. Nárokujúca strana alebo strany upovedomia sekretariát, že sa strany dohodli predložiť spor na arbitráž podľa článku 15 bodu 2 tohto dohovoru. V oznámení sa uvedie predmet arbitráže vrátane najmä tých článkov tohto dohovoru, ktorých výklad alebo uplatnenie je predmetom sporu. Sekretariát zašle získané informácie všetkým stranám tohto dohovoru.

2. Arbitrážny súd sa skladá z troch členov. Obidve strany, nárokujúca strana alebo strany a druhá strana alebo strany sporu, vymenujú po jednom arbitrovi a dvaja takto vymenovaní arbitri po vzájomnej dohode určia tretieho arbitra, ktorý bude predsedom arbitrážneho súdu. Posledne vymenovaný nemôže byť občanom ani jednej zo strán sporu ani mať trvalé bydlisko na území niektorej z nich, ani byť zamestnávaný jednou z nich, ani nesmie mať vzťah k danej záležitosti z akéhokoľvek iného dôvodu.

3. Ak predseda arbitrážneho súdu nebol určený v priebehu dvoch mesiacov po vymenovaní druhého arbitra, výkonný tajomník Európskej hospodárskej komisie na požiadanie ktorejkoľvek strany sporu určí predsedu v priebehu ďalšieho dvojmesačného obdobia.

4. Ak jedna zo strán sporu nevymenuje arbitra v priebehu dvoch mesiacov od prijatia žiadosti sekretariátu, druhá strana môže informovať výkonného tajomníka Európskej hospodárskej komisie, ktorý určí predsedu arbitrážneho súdu v priebehu ďalšieho dvojmesačného obdobia. Po určení požiada predseda arbitrážneho súdu stranu, ktorá nevymenovala arbitra, aby tak vykonala v priebehu dvoch mesiacov. Po tomto období predseda bude informovať výkonného tajomníka Európskej hospodárskej komisie, ktorý vykoná toto vymenovanie v priebehu nasledujúceho dvojmesačného obdobia.

5. Arbitrážny súd vydá svoje rozhodnutie v súlade s medzinárodným právom a v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru.

6. Ktorýkoľvek arbitrážny súd ustanovený v súlade s týmito ustanoveniami tohto dokumentu si upraví vlastné procesné pravidlá.

7. Rozhodnutia arbitrážneho súdu v procesných, ako aj vo vecných otázkach sa prijímajú väčšinou hlasov jeho členov.

8. Súd môže podniknúť všetky primerané kroky na zistenie faktov.

9. Strany sporu budú pomáhať pri práci arbitrážneho súdu a s využitím všetkých prostriedkov, ktoré majú k dispozícii, budú najmä
a) poskytovať mu všetky zodpovedajúce dokumenty, podmienky a informácie a
b) umožňovať mu v prípade potreby predvolávať svedkov alebo expertov a získať ich výpovede.

10. Strany a arbitri budú zachovávať tajomstvo o všetkých informáciách, ktoré získali ako dôverné počas procesu arbitrážneho súdu.

11. Arbitrážny súd môže na žiadosť jednej zo strán odporučiť dočasné ochranné opatrenie.

12. Ak sa jedna zo strán procesu vyšetrovania sporu nedostaví pred arbitrážny súd alebo neuplatní právo obhájiť svoj prípad, druhá strana môže požiadať súd, aby pokračoval v konaní a vydal konečné rozhodnutie. Neprítomnosť strany alebo neuplatnenie stranou práva obhájiť svoj prípad nie je prekážkou konania. Pred vydaním svojho konečného rozhodnutia sa arbitrážny súd musí presvedčiť o vecnej a právnej opodstatnenosti nároku.

13. Arbitrážny súd môže vypočuť protinároky bezprostredne vyplývajúce z podstaty sporu a rozhodnúť o nich.

14. Ak arbitrážny súd v dôsledku osobitných okolností nerozhodne v danej záležitosti inak, náklady arbitrážneho súdu vrátane odmien jeho členom budú hradiť strany sporu rovnakým dielom. Arbitrážny súd bude viesť účet všetkých svojich nákladov a konečnú správu o nich bude predkladať stranám.

15. Ktorákoľvek strana tohto dohovoru, ktorá má záujem právnej povahy o predmet sporu a ktorá môže byť dotknutá rozhodnutím v danej veci, môže zasiahnuť do konania so súhlasom súdu.

16. Arbitrážny súd vynesie svoje rozhodnutie v priebehu piatich mesiacov odo dňa, keď bol ustanovený, ak neuzná za nevyhnutné predĺžiť túto lehotu o obdobie, ktoré nepresiahne päť mesiacov.

17. Rozhodnutie arbitrážneho súdu bude doplnené odôvodnením. Rozhodnutie bude konečné a záväzné pre všetky strany sporu. Rozhodnutie doručí arbitrážny súd stranám sporu a sekretariátu. Sekretariát získané informácie zašle všetkým stranám tohto dohovoru.

18. Akýkoľvek spor, ktorý môže vzniknúť medzi stranami, týkajúci sa výkladu alebo vykonania rozhodnutia môže ktorákoľvek strana predložiť arbitrážnemu súdu, ktorý vydal rozhodnutie, alebo ak nemôže byť použitý, inému súdu ustanovenému na tento účel rovnakým spôsobom ako prvý.

Príloha VII

Arbitráž

1. Nárokujúca strana alebo strany upovedomia sekretariát, že sa strany dohodli predložiť spor na arbitráž podľa článku 15 bodu 2 tohto dohovoru. V oznámení sa uvedie predmet arbitráže vrátane najmä tých článkov tohto dohovoru, ktorých výklad alebo uplatnenie je predmetom sporu. Sekretariát zašle získané informácie všetkým stranám tohto dohovoru.
2. Arbitrážny súd sa skladá z troch členov. Obidve strany, nárokujúca strana alebo strany a druhá strana alebo strany sporu, vymenujú po jednom arbitrovi a dvaja takto vymenovaní arbitri po vzájomnej dohode určia tretieho arbitra, ktorý bude predsedom arbitrážneho súdu. Posledne vymenovaný nemôže byť občanom ani jednej zo strán sporu ani mať trvalé bydlisko na území niektorej z nich, ani byť zamestnávaný jednou z nich, ani nesmie mať vzťah k danej záležitosti z akéhokoľvek iného dôvodu.
3. Ak predseda arbitrážneho súdu nebol určený v priebehu dvoch mesiacov po vymenovaní druhého arbitra, výkonný tajomník Európskej hospodárskej komisie na požiadanie ktorejkoľvek strany sporu určí predsedu v priebehu ďalšieho dvojmesačného obdobia.
4. Ak jedna zo strán sporu nevymenuje arbitra v priebehu dvoch mesiacov od prijatia žiadosti sekretariátu, druhá strana môže informovať výkonného tajomníka Európskej hospodárskej komisie, ktorý určí predsedu arbitrážneho súdu v priebehu ďalšieho dvojmesačného obdobia. Po určení požiada predseda arbitrážneho súdu stranu, ktorá nevymenovala arbitra, aby tak vykonala v priebehu dvoch mesiacov. Po tomto období predseda bude informovať výkonného tajomníka Európskej hospodárskej komisie, ktorý vykoná toto vymenovanie v priebehu nasledujúceho dvojmesačného obdobia.
5. Arbitrážny súd vydá svoje rozhodnutie v súlade s medzinárodným právom a v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru.
6. Ktorýkoľvek arbitrážny súd ustanovený v súlade s týmito ustanoveniami tohto dokumentu si upraví vlastné procesné pravidlá.
7. Rozhodnutia arbitrážneho súdu v procesných, ako aj vo vecných otázkach sa prijímajú väčšinou hlasov jeho členov.
8. Súd môže podniknúť všetky primerané kroky na zistenie faktov.
9. Strany sporu budú pomáhať pri práci arbitrážneho súdu a s využitím všetkých prostriedkov, ktoré majú k dispozícii, budú najmä
a) poskytovať mu všetky zodpovedajúce dokumenty, podmienky a informácie a
b) umožňovať mu v prípade potreby predvolávať svedkov alebo expertov a získať ich výpovede.
10. Strany a arbitri budú zachovávať tajomstvo o všetkých informáciách, ktoré získali ako dôverné počas procesu arbitrážneho súdu.
11. Arbitrážny súd môže na žiadosť jednej zo strán odporučiť dočasné ochranné opatrenie.
12. Ak sa jedna zo strán procesu vyšetrovania sporu nedostaví pred arbitrážny súd alebo neuplatní právo obhájiť svoj prípad, druhá strana môže požiadať súd, aby pokračoval v konaní a vydal konečné rozhodnutie. Neprítomnosť strany alebo neuplatnenie stranou práva obhájiť svoj prípad nie je prekážkou konania. Pred vydaním svojho konečného rozhodnutia sa arbitrážny súd musí presvedčiť o vecnej a právnej opodstatnenosti nároku.
13. Arbitrážny súd môže vypočuť protinároky bezprostredne vyplývajúce z podstaty sporu a rozhodnúť o nich.
14. Ak arbitrážny súd v dôsledku osobitných okolností nerozhodne v danej záležitosti inak, náklady arbitrážneho súdu vrátane odmien jeho členom budú hradiť strany sporu rovnakým dielom. Arbitrážny súd bude viesť účet všetkých svojich nákladov a konečnú správu o nich bude predkladať stranám.
15. Ktorákoľvek strana tohto dohovoru, ktorá má záujem právnej povahy o predmet sporu a ktorá môže byť dotknutá rozhodnutím v danej veci, môže zasiahnuť do konania so súhlasom súdu.
16. Arbitrážny súd vynesie svoje rozhodnutie v priebehu piatich mesiacov odo dňa, keď bol ustanovený, ak neuzná za nevyhnutné predĺžiť túto lehotu o obdobie, ktoré nepresiahne päť mesiacov.
17. Rozhodnutie arbitrážneho súdu bude doplnené odôvodnením. Rozhodnutie bude konečné a záväzné pre všetky strany sporu. Rozhodnutie doručí arbitrážny súd stranám sporu a sekretariátu. Sekretariát získané informácie zašle všetkým stranám tohto dohovoru.
18. Akýkoľvek spor, ktorý môže vzniknúť medzi stranami, týkajúci sa výkladu alebo vykonania rozhodnutia môže ktorákoľvek strana predložiť arbitrážnemu súdu, ktorý vydal rozhodnutie, alebo ak nemôže byť použitý, inému súdu ustanovenému na tento účel rovnakým spôsobom ako prvý.

Čiastka 70 Zbierka zákonov č. **162**/2000 Strana 2339

Príloha k č. 162/2000 Z. z.

C O N V E N T I O N
on Environmental Impact Assessment in Transboundary Context

The Parties to this Convention,

Aware of the interrelationship between economic activities and their environmental consequences,

Affirming the need to ensure environmentally sound and sustainable development,

Determined to enhance international cooperation in assessing environmental impact in particular in a transboundary context,

Mindful of the need and importance to develop anticipatory policies and of preventing, mitigating and monitoring significant adverse environmental impact in general and more specifically in a transboundary context,

Recalling the relevant provisions of the Charter of the United Nations, the Declaration of the Stockholm Conference on the Human Environment, the Final Act of the Conference on Security and Cooperation in Europe (CSCE) and the Concluding Documents of the Madrid and Vienna Meetings of Representatives of the Participating States of the CSCE,

Commending the ongoing activities of States to ensure that, through their national legal and administrative provisions and their national policies, environmental impact assessment is carried out,

Conscious of the need to give explicit consideration to environmental factors at an early stage in the decision-making process by applying environmental impact assessment, at all appropriate administrative levels, as a necessary tool to improve the quality of information presented to decision makers so that environmentally sound decisions can be made paying careful attention to minimizing significant adverse impact, particularly in a transboundary context,

Mindful of the efforts of international organizations to promote the use of environmental impact assessment both at the national and international levels, and taking into account work on environmental impact assessment carried out under the auspices of the United Nations Economic Commission for Europe, in particular results achieved by the Seminar on Environmental Impact Assessment (September 1987, Warsaw, Poland) as well as noting the Goals and Principles on environmental impact assessment adopted by the Governing Council of the United Nations Environment Programme, and the Ministerial Declaration on Sustainable Development (May 1990, Bergen, Norway),

Have agreed as follows:

Article 1
DEFINITIONS

For the purposes of this Convention,

(i) „Parties“ means, unless the text otherwise indicates, the Contracting Parties to this Convention;

(ii) „Party of origin„ means the Contracting Party or Parties to this Convention under whose jurisdiction a proposed activity is envisaged to take place;

(iii) „Affected Party“ means the Contracting Party or Parties to this Convention likely to be affected by the transboundary impact of a proposed activity;

(iv) „Concerned Parties“ means the Party of origin and the affected Party of an environmental impact assessment pursuant to this Convention;

(v) „Proposed activity“ means any activity or any major change to an activity subject to a decision of a competent authority in accordance with an applicable national procedure;

(vi) „Environmental impact assessment“ means a national procedure for evaluating the likely impact of a proposed activity on the environment;

(vii) „Impact“ means any effect caused by a proposed activity on the environment including human health and safety, flora, fauna, soil, air, water, climate, landscape and historical monuments or other physical structures or the interaction among these factors; it also includes effects on cultural heritage or socio-economic conditions resulting from alterations to those factors;

(viii) „Transboundary impact“ means any impact, not exclusively of a global nature, within an area under the jurisdiction of a Party caused by a proposed activity the physical origin of which is situated wholly or in part within the area under the jurisdiction of another Party;

(ix) „Competent authority“ means the national authority or authorities designated by a Party as responsible for performing the tasks covered by this Convention and/or the authority or authorities entrusted by a Party with decision-making powers regarding a proposed activity;

(x) „The Public“ means one or more natural or legal persons.

Article 2

GENERAL PROVISIONS

1. The Parties shall, either individually or jointly, take all appropriate and effective measures to prevent, reduce and control significant adverse transboundary environmental impact from proposed activities.

2. Each Party shall take the necessary legal, administrative or other measures to implement the provisions of this Convention, including, with respect to proposed activities listed in Appendix I that are likely to cause significant adverse transboundary impact, the establishment of an environmental impact assessment procedure that permits public participation and preparation of the environmental impact assessment documentation described in Appendix II.

3. The Party of origin shall ensure that in accordance with the provisions of this Convention an environmental impact assessment is undertaken prior to a decision to authorize or undertake a proposed activity listed in Appendix I that is likely to cause a significant adverse transboundary impact.

4. The Party of origin shall, consistent with the provisions of this Convention, ensure that affected Parties are notified of a proposed activity listed in Appendix I that is likely to cause a significant adverse transboundary impact.

5. Concerned Parties shall, at the initiative of any such Party, enter into discussions on whether one or more proposed activities not listed in Appendix I is or are likely to cause a significant adverse transboundary impact and thus should be treated as if it or they were so listed. Where those Parties so agree, the activity or activities shall be thus treated. General guidance for identifying criteria to determine significant adverse impact is set forth in Appendix III.

6. The Party of origin shall provide, in accordance with the provisions of this Convention, an opportunity to the public in the areas likely to be affected to participate in relevant environmental impact assessment procedures regarding proposed activities and shall ensure that the opportunity provided to the public of the affected Party is equivalent to that provided to the public of the Party of origin.

7. Environmental impact assessments as required by this Convention shall, as a minimum requirement, be undertaken at the project level of the proposed activity. To the extent appropriate, the Parties shall endeavour to apply the principles of environmental impact assessment to policies, plans and programmes.

8. The provisions of this Convention shall not affect the right of Parties to implement national laws, regulations, administrative provisions or accepted legal practices protecting information the supply of which would be prejudicial to industrial and commercial secrecy or national security.

9. The provisions of this Convention shall not affect the right of particular Parties to implement, by bilateral or multilateral agreement where appropriate, more stringent measures than those of this Convention.

10. The provisions of this Convention shall not prejudice any obligations of the Parties under international law with regard to activities having or likely to have a transboundary impact.

Article 3

NOTIFICATION

1. For a proposed activity listed in Appendix I that is likely to cause a significant adverse transboundary impact, the Party of origin shall, for the purposes of ensuring adequate and effective consultations under Article 5, notify any Party which it considers may be an affected Party as early as possible and no later than when informing its own public about that proposed activity.

2. This notification shall contain, inter alia:
(a) Information on the proposed activity, including any available information on its possible transboundary impact;
(b) The nature of the possible decision; and
(c) An indication of a reasonable time within which a response under paragraph 3 of this Article is required, taking into account the nature of the proposed activity;
and may include the information set out in paragraph 5 of this Article.

3. The affected Party shall respond to the Party of origin within the time specified in the notification, acknowledging receipt of the notification, and shall indicate whether it intends to participate in the environmental impact assessment procedure.

4. If the affected Party indicates that it does not intend to participate in the environmental impact assessment procedure, or if it does not respond within the time specified in the notification, the provisions in paragraphs 5, 6, 7 and 8 of this Article and in Articles 4 to 7 will not apply. In such circumstances the right of a Party of origin to determine whether to carry out an environmental impact assessment on the basis of its national law and practice is not prejudiced.

5. Upon receipt of a response from the affected Party indicating its desire to participate in the environmental impact assessment procedure, the Party of origin shall, if it has not already done so, provide to the affected Party:
(a) Relevant information regarding the environmental impact assessment procedure, including an indication of the time schedule for transmittal of comments; and
(b) Relevant information on the proposed activity and its possible significant adverse transboundary impact.

6. An affected Party shall, at the request of the Party of origin, provide the latter with reasonably obtainable information relating to the potentially affected environment under the jurisdiction of the affected Party, where such information is necessary for the prepara-

tion of the environmental impact assessment documentation. The information shall be furnished promptly and, as appropriate, through a joint body where one exists.

7. When a Party considers that it would be affected by a significant adverse transboundary impact of a proposed activity listed in Appendix I, and when no notification has taken place in accordance with paragraph 1 of this Article, the concerned Parties shall, at the request of the affected Party, exchange sufficient information for the purposes of holding discussions on whether there is likely to be a significant adverse transboundary impact. If those Parties agree that there is likely to be a significant adverse transboundary impact, the provisions of this Convention shall apply accordingly. If those Parties cannot agree whether there is likely to be a significant adverse transboundary impact, any such Party may submit that question to an inquiry commission in accordance with the provisions of Appendix IV to advise on the likelihood of significant adverse transboundary impact, unless they agree on another method of settling this question.

8. The concerned Parties shall ensure that the public of the affected Party in the areas likely to be affected be informed of, and be provided with possibilities for making comments or objections on, the proposed activity, and for the transmittal of these comments or objections to the competent authority of the Party of origin, either directly to this authority or, where appropriate, through the Party of origin.

Article 4

PREPARATION OF THE ENVIRONMENTAL IMPACT ASSESSMENT DOCUMENTATION

1. The environmental impact assessment documentation to be submitted to the competent authority of the Party of origin shall contain, as a minimum, the information described in Appendix II.

2. The Party of origin shall furnish the affected Party, as appropriate through a joint body where one exists, with the environmental impact assessment documentation. The concerned Parties shall arrange for distribution of the documentation to the authorities and the public of the affected Party in the areas likely to be affected and for the submission of comments to the competent authority of the Party of origin, either directly to this authority or, where appropriate, through the Party of origin within a reasonable time before the final decision is taken on the proposed activity.

Article 5

CONSULTATIONS ON THE BASIS OF THE ENVIRONMENTAL IMPACT ASSESSMENT DOCUMENTATION

The Party of origin shall, after completion of the environmental impact assessment documentation, without undue delay enter into consultations with the affected Party concerning, inter alia, the potential transboundary impact of the proposed activity and measures to reduce or eliminate its impact. Consultations may relate to:

(a) Possible alternatives to the proposed activity, including the no-action alternative and possible measures to mitigate significant adverse transboundary impact and to monitor the effects of such measures at the expense of the Party of origin;
(b) Other forms of possible mutual assistance in reducing any significant adverse transboundary impact of the proposed activity; and
(c) Any other appropriate matters relating to the proposed activity.

The Parties shall agree, at the commencement of such consultations, on a reasonable time-frame for the duration of the consultation period. Any such consultations may be conducted through an appropriate joint body, where one exists.

Article 6

FINAL DECISION

1. The Parties shall ensure that, in the final decision on the proposed activity, due account is taken of the outcome of the environmental impact assessment, including the environmental impact assessment documentation, as well as the comments thereon received pursuant to Article 3, paragraph 8 and Article 4, paragraph 2, and the outcome of the consultations as referred to in Article 5.

2. The Party of origin shall provide to the affected Party the final decision on the proposed activity along with the reasons and considerations on which it was based.

3. If additional information on the significant transboundary impact of a proposed activity, which was not available at the time a decision was made with respect to that activity and which could have materially affected the decision, becomes available to a concerned Party before work on that activity commences, that Party shall immediately inform the other concerned Party or Parties. If one of the concerned Parties so requests, consultations shall be held as to whether the decision needs to be revised.

Article 7

POST-PROJECT ANALYSIS

1. The concerned Parties, at the request of any such Party, shall determine whether, and if so to what extent, a post-project analysis shall be carried out, taking into account the likely significant adverse transboundary impact of the activity for which an environmental impact assessment has been undertaken pursuant to this Convention. Any post-project analysis undertaken shall include, in particular, the surveillance of the activity and the determination of any adverse transboundary impact. Such surveillance and determination may be undertaken with a view to achieving the objectives listed in Appendix V.

2. When, as a result of post-project analysis, the

Party of origin or the affected Party has reasonable grounds for concluding that there is a significant adverse transboundary impact or factors have been discovered which may result in such an impact, it shall immediately inform the other Party. The concerned Parties shall then consult on necessary measures to reduce or eliminate the impact.

Article 8

BILATERAL AND MULTILATERAL COOPERATION

The Parties may continue existing or enter into new bilateral or multilateral agreements or other arrangements in order to implement their obligations under this Convention. Such agreements or other arrangements may be based on the elements listed in Appendix VI.

Article 9

RESEARCH PROGRAMMES

The Parties shall give special consideration to the setting up, or intensification of, specific research programmes aimed at:

(a) Improving existing qualitative and quantitative methods for assessing the impacts of proposed activities;
(b) Achieving a better understanding of cause-effect relationships and their role in integrated environmental management;
(c) Analysing and monitoring the efficient implementation of decisions on proposed activities with the intention of minimizing or preventing impacts;
(d) Developing methods to stimulate creative approaches in the search for environmentally sound alternatives to proposed activities, production and consumption patterns;
(e) Developing methodologies for the application of the principles of environmental impact assessment at the macroeconomic level.

The results of the programmes listed above shall be exchanged by the Parties.

Article 10

STATUS OF THE APPENDICES

The Appendices attached to this Convention form an integral part of the Convention.

Article 11

MEETING OF PARTIES

1. The Parties shall meet, so far as possible, in connection with the annual sessions of the Senior Advisers to ECE Governments on Environmental and Water Problems. The first meeting of the Parties shall be convened not later than one year after the date of the entry into force of this Convention. Thereafter, meetings of the Parties shall be held at such other times as may be deemed necessary by a meeting of the Parties, or at the written request of any Party; provided that, within six months of the request being communicated to them by the secretariat, it is supported by at least one third of the Parties.

2. The Parties shall keep under continuous review the implementation of this Convention, and, with this purpose in mind, shall:

(a) Review the policies and methodological approaches to environmental impact assessment by the Parties with a view to further improving environmental impact assessment procedures in a transboundary context;
(b) Exchange information regarding experience gained in concluding and implementing bilateral and multilateral agreements or other arrangements regarding the use of environmental impact assessment in a transboundary context to which one or more of the Parties are party;
(c) Seek, where appropriate, the services of competent international bodies and scientific committees in methodological and technical aspects pertinent to the achievement of the purposes of this Convention;
(d) At their first meeting, consider and by consensus adopt rules of procedure for their meetings;
(e) Consider and, where necessary, adopt proposals for amendments to this Convention;
(f) Consider and undertake any additional action that may be required for the achievement of the purposes of this Convention.

Article 12

RIGHT TO VOTE

1. Each Party to this Convention shall have one vote.

2. Except as provided for in paragraph 1 of this Article, regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote with a number of votes equal to the number of their member States which are Parties to this Convention. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs, and vice versa.

Article 13

SECRETARIAT

The Executive Secretary of the Economic Commission for Europe shall carry out the following secretariat functions:

(a) The convening and preparing of meetings of the Parties;
(b) The transmission of reports and other information received in accordance with the provisions of this Convention to the Parties; and
(c) The performance of other functions as may be provided for in this Convention or as may be determined by the Parties.

Article 14

AMENDMENTS TO THE CONVENTION

1. Any Party may propose amendments to this Convention.

2. Proposed amendments shall be submitted in writing to the secretariat, which shall communicate them to all Parties. The proposed amendments shall be discussed at the next meeting of the Parties, provided these proposals have been circulated by the secretariat to the Parties at least ninety days in advance.

3. The Parties shall make every effort to reach agreement on any proposed amendment to this Convention by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted, and no agreement reached, the amendment shall as a last resort be adopted by a three-fourths majority vote of the Parties present and voting at the meeting.

4. Amendments to this Convention adopted in accordance with paragraph 3 of this Article shall be submitted by the Depositary to all Parties for ratification, approval or acceptance. They shall enter into force for Parties having ratified, approved or accepted them on the ninetieth day after the receipt by the Depositary of notification of their ratification, approval or acceptance by at least three fourths of these Parties. Thereafter they shall enter into force for any other Party on the ninetieth day after that Party deposits its instrument of ratification, approval or acceptance of the amendments.

5. For the purpose of this Article, „Parties present and voting" means Parties present and casting an affirmative or negative vote.

6. The voting procedure set forth in paragraph 3 of this Article is not intended to constitute a precedent for future agreements negotiated within the Economic Commission for Europe.

Article 15

SETTLEMENT OF DISPUTES

1. If a dispute arises between two or more Parties about the interpretation or application of this Convention, they shall seek a solution by negotiation or by any other method of dispute settlement acceptable to the parties to the dispute.

2. When signing, ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, or at any time thereafter, a Party may declare in writing to the Depositary that for a dispute not resolved in accordance with paragraph 1 of this Article, it accepts one or both of the following means of dispute settlement as compulsory in relation to any Party accepting the same obligation:

(a) Submission of the dispute to the International Court of Justice;

(b) Arbitration in accordance with the procedure set out in Appendix VII.

3. If the parties to the dispute have accepted both means of dispute settlement referred to in paragraph 2 of this Article, the dispute may be submitted only to the International Court of Justice, unless the parties agree otherwise.

Article 16

SIGNATURE

This Convention shall be open for signature at Espoo (Finland) from 25 February to 1 March 1991 and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 2 September 1991 by States members of the Economic Commission for Europe as well as States having consultative status with the Economic Commission for Europe pursuant to paragraph 8 of the Economic and Social Council resolution 36 (IV) of 28 March 1947, and by regional economic integration organizations constituted by sovereign States members of the Economic Commission for Europe to which their member States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of these matters.

Article 17

RATIFICATION, ACCEPTANCE, APPROVAL AND ACCESSION

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by signatory States and regional economic integration organizations.

2. This Convention shall be open for accession as from 3 September 1991 by the States and organizations referred to in Article 16.

3. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall perform the functions of Depositary.

4. Any organization referred to in Article 16 which becomes a Party to this Convention without any of its member States being a Party shall be bound by all the obligations under this Convention. In the case of such organizations, one or more of whose member States is a Party to this Convention, the organization and its member States shall decide on their respective responsibilities for the performance of their obligations under this Convention. In such cases, the organization and the member States shall not be entitled to exercise rights under this Convention concurrently.

5. In their instruments of ratification, acceptance, approval or accession, the regional economic integration organizations referred to in Article 16 shall declare the extent of their competence with respect to the matters governed by this Convention. These organizations shall also inform the Depositary of any relevant modification to the extent of their competence.

Article 18

ENTRY INTO FORCE

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the sixteenth instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

2. For the purposes of paragraph 1 of this Article, any instrument deposited by a regional economic integration

organization shall not be counted as additional to those deposited by States members of such an organization.

3. For each State or organization referred to in Article 16 which ratifies, accepts or approves this Convention or accedes thereto after the deposit of the sixteenth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, this Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit by such State or organization of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 19

WITHDRAWAL

At any time after four years from the date on which this Convention has come into force with respect to a Party, that Party may withdraw from this Convention by giving written notification to the Depositary. Any such withdrawal shall take effect on the ninetieth day after the date of its receipt by the Depositary. Any such withdrawal shall not affect the application of Articles 3 to 6 of this Convention to a proposed activity in respect of which a notification has been made pursuant to Article 3, paragraph 1, or a request has been made pursuant to Article 3, paragraph 7, before such withdrawal took effect.

Article 20

AUTHENTIC TEXTS

The original of this Convention, of which the English, French and Russian texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

DONE at Espoo (Finland), this twenty-fifth day of February one thousand nine hundred and ninety-one.

A P P E N D I C E S

APPENDIX I

LIST OF ACTIVITIES

1. Crude oil refineries (excluding undertakings manufacturing only lubricants from crude oil) and installations for the gasification and liquefaction of 500 tonnes or more of coal or bituminous shale per day.

2. Thermal power stations and other combustion installations with a heat output of 300 megawatts or more and nuclear power stations and other nuclear reactors (except research installations for the production and conversion of fissionable and fertile materials, whose maximum power does not exceed 1 kilowatt continuous thermal load).

3. Installations solely designed for the production or enrichment of nuclear fuels, for the reprocessing of irradiated nuclear fuels or for the storage, disposal and processing of radioactive waste.

4. Major installations for the initial smelting of castiron and steel and for the production of non-ferrous metals.

5. Installations for the extraction of asbestos and for the processing and transformation of asbestos and products containing asbestos: for asbestos-cement products, with an annual production of more than 20,000 tonnes finished product; for friction material, with an annual production of more than 50 tonnes finished product; and for other asbestos utilization of more than 200 tonnes per year.

6. Integrated chemical installations.

7. Construction of motorways, express roads*) and lines for long-distance railway traffic and of airports with a basic runway length of 2,100 metres or more.

8. Large-diameter oil and gas pipelines.

9. Trading ports and also inland waterways and ports for inland-waterway traffic which permit the passage of vessels of over 1,350 tonnes.

10. Waste-disposal installations for the incineration, chemical treatment or landfill of toxic and dangerous wastes.

11. Large dams and reservoirs.

12. Groundwater abstraction activities in cases where the annual volume of water to be abstracted amounts to 10 million cubic metres or more.

13. Pulp and paper manufacturing of 200 air-dried metric tonnes or more per day.

14. Major mining, on-site extraction and processing of metal ores or coal.

15. Offshore hydrocarbon production.

16. Major storage facilities for petroleum, petrochemical and chemical products.

17. Deforestation of large areas.

*) For the purposes of this Convention:
„Motorway" means a road specially designed and built for motor traffic, which does not serve properties bordering on it, and which:
(a) Is provided, except at special points or temporarily, with separate carriageways for the two directions of traffic, separated from each other by a dividing strip not intended for traffic or, exceptionally, by other means;
(b) Does not cross at level with any road, railway or tramway track, or footpath; and
(c) Is specially sign-posted as a motorway.
„Express road" means a road reserved for motor traffic accessible only from interchanges or controlled junctions and on which, in particular, stopping and parking are prohibited on the running carriageway(s).

APPENDIX II

CONTENT OF THE ENVIRONMENTAL IMPACT ASSESSMENT DOCUMENTATION

Information to be included in the environmental impact assessment documentation shall, as a minimum, contain, in accordance with Article 4:

(a) A description of the proposed activity and its purpose;
(b) A description, where appropriate, of reasonable alternatives (for example, locational or technological) to the proposed activity and also the no-action alternative;
(c) A description of the environment likely to be significantly affected by the proposed activity and its alternatives;
(d) A description of the potential environmental impact of the proposed activity and its alternatives and an estimation of its significance;
(e) A description of mitigation measures to keep adverse environmental impact to a minimum;
(f) An explicit indication of predictive methods and underlying assumptions as well as the relevant environmental data used;
(g) An identification of gaps in knowledge and uncertainties encountered in compiling the required information;
(h) Where appropriate, an outline for monitoring and management programmes and any plans for post-project analysis; and
(i) A non-technical summary including a visual presentation as appropriate (maps, graphs, etc.).

APPENDIX III

GENERAL CRITERIA TO ASSIST IN THE DETERMINATION OF THE ENVIRONMENTAL SIGNIFICANCE OF ACTIVITIES NOT LISTED IN APPENDIX I

1. In considering proposed activities to which Article 2, paragraph 5, applies, the concerned Parties may consider whether the activity is likely to have a significant adverse transboundary impact in particular by virtue of one or more of the following criteria:

(a) Size: proposed activities which are large for the type of the activity;

(b) Location: proposed activities which are located in or close to an area of special environmental sensitivity or importance (such as wetlands designated under the Ramsar Convention, national parks, nature reserves, sites of special scientific interest, or sites of archaeological, cultural or historical importance); also, proposed activities in locations where the characteristics of proposed development would be likely to have significant effects on the population;

(c) Effects: proposed activities with particularly complex and potentially adverse effects, including those giving rise to serious effects on humans or on valued species or organisms, those which threaten the existing or potential use of an affected area and those causing additional loading which cannot be sustained by the carrying capacity of the environment.

2. The concerned Parties shall consider for this purpose proposed activities which are located close to an international frontier as well as more remote proposed activities which could give rise to significant transboundary effects far removed from the site of development.

APPENDIX IV

INQUIRY PROCEDURE

1. The requesting Party or Parties shall notify the secretariat that it or they submit(s) the question of whether a proposed activity listed in Appendix I is likely to have a significant adverse transboundary impact to an inquiry commission established in accordance with the provisions of this Appendix. This notification shall state the subject-matter of the inquiry. The secretariat shall notify immediately all Parties to this Convention of this submission.

2. The inquiry commission shall consist of three members. Both the requesting party and the other party to the inquiry procedure shall appoint a scientific or technical expert, and the two experts so appointed shall designate by common agreement the third expert, who shall be the president of the inquiry commission. The latter shall not be a national of one of the parties to the inquiry procedure, nor have his or her usual place of residence in the territory of one of these parties, nor be employed by any of them, nor have dealt with the matter in any other capacity.

3. If the president of the inquiry commission has not been designated within two months of the appointment of the second expert, the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe shall, at the request of either party, designate the president within a further two-month period.

4. If one of the parties to the inquiry procedure does not appoint an expert within one month of its receipt of the notification by the secretariat, the other party may inform the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe, who shall designate the president of the inquiry commission within a further two-month period. Upon designation, the president of the inquiry commission shall request the party which has not appointed an expert to do so within one month. After such a period, the president shall inform the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe, who shall make this appointment within a further two-month period.

5. The inquiry commission shall adopt its own rules of procedure.

6. The inquiry commission may take all appropriate measures in order to carry out its functions.

7. The parties to the inquiry procedure shall facilitate the work of the inquiry commission and, in particular, using all means at their disposal, shall:
(a) Provide it with all relevant documents, facilities and information; and
(b) Enable it, where necessary, to call witnesses or experts and receive their evidence.

8. The parties and the experts shall protect the confidentiality of any information they receive in confidence during the work of the inquiry commission.

9. If one of the parties to the inquiry procedure does not appear before the inquiry commission or fails to present its case, the other party may request the inquiry commission to continue the proceedings and to complete its work. Absence of a party or failure of a party to present its case shall not constitute a bar to the continuation and completion of the work of the inquiry commission.

10. Unless the inquiry commission determines otherwise because of the particular circumstances of the matter, the expenses of the inquiry commission, including the remuneration of its members, shall be borne by the parties to the inquiry procedure in equal shares. The inquiry commission shall keep a record of all its expenses, and shall furnish a final statement thereof to the parties.

11. Any Party having an interest of a factual nature in the subject-matter of the inquiry procedure, and which may be affected by an opinion in the matter, may intervene in the proceedings with the consent of the inquiry commission.

12. The decisions of the inquiry commission on matters of procedure shall be taken by majority vote of its members. The final opinion of the inquiry commission shall reflect the view of the majority of its members and shall include any dissenting view.

13. The inquiry commission shall present its final opinion within two months of the date on which it was established unless it finds it necessary to extend this time limit for a period which should not exceed two months.

14. The final opinion of the inquiry commission shall be based on accepted scientific principles. The final opinion shall be transmitted by the inquiry commission to the parties to the inquiry procedure and to the secretariat.

APPENDIX V

POST-PROJECT ANALYSIS

Objectives include:

(a) Monitoring compliance with the conditions as set out in the authorization or approval of the activity and the effectiveness of mitigation measures;

(b) Review of an impact for proper management and in order to cope with uncertainties;

(c) Verification of past predictions in order to transfer experience to future activities of the same type.

APPENDIX VI

ELEMENTS FOR BILATERAL AND MULTILATERAL COOPERATION

1. Concerned Parties may set up, where appropriate, institutional arrangements or enlarge the mandate of existing institutional arrangements within the framework of bilateral and multilateral agreements in order to give full effect to this Convention.

2. Bilateral and multilateral agreements or other arrangements may include:

(a) Any additional requirements for the implementation of this Convention, taking into account the specific conditions of the subregion concerned;

(b) Institutional, administrative and other arrangements, to be made on a reciprocal and equivalent basis;

(c) Harmonization of their policies and measures for the protection of the environment in order to attain the greatest possible similarity in standards and methods related to the implementation of environmental impact assessment;

(d) Developing, improving, and/or harmonizing methods for the identification, measurement, prediction and assessment of impacts, and for post-project analysis;

(e) Developing and/or improving methods and programmes for the collection, analysis, storage and timely dissemination of comparable data regarding environmental quality in order to provide input into environmental impact assessment;

(f) The establishment of threshold levels and more specified criteria for defining the significance of transboundary impacts related to the location, nature or size of proposed activities, for which environmental impact assessment in accordance with the provisions of this Convention shall be applied; and the establishment of critical loads of transboundary pollution;

(g) Undertaking, where appropriate, joint environmental impact assessment, development of joint monitoring programmes, intercalibration of monitoring devices and harmonization of methodologies with a view to rendering the data and information obtained compatible.

APPENDIX VII

ARBITRATION

1. The claimant Party or Parties shall notify the secretariat that the Parties have agreed to submit the dispute to arbitration pursuant to Article 15, paragraph 2, of this Convention. The notification shall state the subject-matter of arbitration and include, in particular, the Articles of this Convention, the interpretation or application of which are at issue. The secretariat shall forward the information received to all Parties to this Convention.

2. The arbitral tribunal shall consist of three members. Both the claimant Party or Parties and the other Party or Parties to the dispute shall appoint an arbitrator, and the two arbitrators so appointed shall designate by common agreement the third arbitrator, who shall be the president of the arbitral tribunal. The latter shall not be a national of one of the parties to the dispute, nor have his or her usual place of residence in the territory of one of these parties, nor be employed by any of them, nor have dealt with the case in any other capacity.

3. If the president of the arbitral tribunal has not been designated within two months of the appointment of the second arbitrator, the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe shall, at the request of either party to the dispute, designate the president within a further two-month period.

4. If one of the parties to the dispute does not appoint an arbitrator within two months of the receipt of the request, the other party may inform the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe, who shall designate the president of the arbitral tribunal within a further two-month period. Upon designation, the president of the arbitral tribunal shall request the party which has not appointed an arbitrator to do so within two months. After such a period, the president shall inform the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe, who shall make this appointment within a further two-month period.

5. The arbitral tribunal shall render its decision in accordance with international law and in accordance with the provisions of this Convention.

6. Any arbitral tribunal constituted under the provisions set out herein shall draw up its own rules of procedure.

7. The decisions of the arbitral tribunal, both on procedure and on substance, shall be taken by majority vote of its members.

8. The tribunal may take all appropriate measures in order to establish the facts.

9. The parties to the dispute shall facilitate the work of the arbitral tribunal and, in particular, using all means at their disposal, shall:
(a) Provide it with all relevant documents, facilities and information; and
(b) Enable it, where necessary, to call witnesses or experts and receive their evidence.

10. The parties and the arbitrators shall protect the confidentiality of any information they receive in confidence during the proceedings of the arbitral tribunal.

11. The arbitral tribunal may, at the request of one of the parties, recommend interim measures of protection.

12. If one of the parties to the dispute does not appear before the arbitral tribunal or fails to defend its case, the other party may request the tribunal to continue the proceedings and to render its final decision. Absence of a party or failure of a party to defend its case shall not constitute a bar to the proceedings. Before rendering its final decision, the arbitral tribunal must satisfy itself that the claim is well founded in fact and law.

13. The arbitral tribunal may hear and determine counter-claims arising directly out of the subject-matter of the dispute.

14. Unless the arbitral tribunal determines otherwise because of the particular circumstances of the case, the expenses of the tribunal, including the remuneration of its members, shall be borne by the parties to the dispute in equal shares. The tribunal shall keep a record of all its expenses, and shall furnish a final statement thereof to the parties.

15. Any Party to this Convention having an interest of a legal nature in the subject-matter of the dispute, and which may be affected by a decision in the case, may intervene in the proceedings with the consent of the tribunal.

16. The arbitral tribunal shall render its award within five months of the date on which it is established unless it finds it necessary to extend the time limit for a period which should not exceed five months.

17. The award of the arbitral tribunal shall be accompanied by a statement of reasons. It shall be final and binding upon all parties to the dispute. The award will be transmitted by the arbitral tribunal to the parties to the dispute and to the secretariat. The secretariat will forward the information received to all Parties to this Convention.

18. Any dispute which may arise between the parties concerning the interpretation or execution of the award may be submitted by either party to the arbitral tribunal which made the award or, if the latter cannot be seized thereof, to another tribunal constituted for this purpose in the same manner as the first.

*) Na účely tohto dohovoru
- „diaľnica" znamená cestu, ktorá je špeciálne určená a vybudovaná na premávku motorových vozidiel, ktorá neslúži na obsluhu priľahlého majetku a ktorá
a) s výnimkou jednotlivých vymedzených miest alebo dočasne má jednotlivé jazdné pruhy pre premávku v obidvoch smeroch od seba oddelené deliacim pásom, ktorý nie je určený na premávku, alebo výnimočne iným značením;
b) nemá úrovňové križovanie s inou cestou, železnicou alebo električkovou traťou, alebo chodníkom a
c) je označená dopravnou značkou ako diaľnica;
- „rýchlostná cesta" znamená cestu vyhradenú na premávku motorových vozidiel, prístupnú len cez mimoúrovňové alebo riadené križovatky, na ktorej je predovšetkým v jazdnom pruhu zakázané zastavenie a státie.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.